

Obřany brzy oznají ředitele psychiatrie

MAHA Dobřanská psychiatrická nemocnice by v příštím týdnu mohla oznámit po více než roce nového ředitele. Předchozího šéfa Vladislava A. Štolze odvolal ministr zdravotnictví Stanislav Nečase. Štolze byl v únoru 2015 po topnutí Němeček loni v květnu, když pacient čtvrt roku po propuštění z nemocniční péče zavraždil v ústavu v Březě mladou knihovnici. Výběrová komise musí nejprve vyhodnotit všechny uchazeče a poté vybrat nejvhodnějšího kandidáta. Uvedl včera Jan Štolz z tiskového odboru Ministerstva zdravotnictví. Jméno nového ředitele by podle něj mělo být známo příští týden. Ministr Svatopluk Němeček přítomně v úterý v Plzni uvedl, že komise bude vybírat už v tomto týdnu. Propuštěný pacient Vlastislav A. Štolz podle policistů mladou ženu zavraždil, po činu tvrdil, že jej vedl démon v hlavě. Znalci, kteří zpracovali znalecký posudek pro policii rozhodující posudek, uvedli, že muž byl nepřičetný. Vraždu nebyl trestně odpovědný. Soud letos poslal Vladislava A. Štolze na zabezpečovací detence. Proti němu si muž podal stížnost. Začal tvrdit, že lidově řečeno vodil znalecký posudek a příznaky odkoukal od jiných nemocných při pobytech na psychiatrické klinice. Znalci teď pracují na konečném posudku.

Podobný případ se stal minulý týden v Praze, kde zavraždila žena, která byla jen pár hodin před činem propuštěna z psychiatrické nemocnice.

Mnoho právovárečnicků už o Prazdroj nebojuje

Jaroslav Nedvěd
redaktor MF DNES

PLZEŇ Není právovárečnick jako právovárečnick. Někteří se nedávno ozvali, že na základě historických vlastnických vazeb k Měšťanskému pivovaru v Plzni požadují část majetku Plzeňského Prazdroje. Vidí v tom náhradu údajně nedostatečného vyrovnání vlastnictví po roce 1989, kdy se vrátil majetek zestátněný za komunistického režimu.

Zároveň ale existují právovárečníci, kteří si myslí, že k určitému vyrovnání došlo, a pokládají záležitost za uzavřenou. Ti tvrdí, že náprava historických majetkových křivd v podobných situacích těžko může být ideální. Zdůrazňují, že sami právovárečníci v devadesátých letech souhlasili s tím, že stát jejich požadavky uspokojí 12,5% akcií Prazdroje za výhodnou cenu.

Za právovárečnický by se měli označovat především potomci lidí,

kteří v Plzni získali právo vařit pivo a v 19. století nechali vystavět Měšťanský pivovar, ze kterého se později zrodil Plzeňský Prazdroj.

Právo várečné bývalo spojené s vlastnictvím domů v centru Plzně.

V polovině července se svými požadavky na podíl z majetku Prazdroje vyrukovalo Právovárečné měšťanstvo v Plzni. Organizace má reprezentovat na 230 lidí. Nyní, tedy v době, kdy vlastník pivovaru skupina SABMiller jedná o prodeji Prazdroje, chce organizace požádat vládu a parlament o součinnost, aby byly napraveny údajně historické křivdy a majetek se vrátil původním vlastníkům.

Předseda Právovárečného měšťanstva v Plzni Karel Svoboda uvedl i to, že právovárečníci upozorňují případně zájemce o koupi Prazdroje na své požadavky. Tvrdí také, že znárodnění plzeňského pivovaru v roce 1948 nebylo dokončeno, takže nárok na vlastnictví trvá.

Před touto institucí ovšem právo-

várečnický zastupovalo občanské sdružení Spolek plzeňských právovárečnicků. V jeho čele stál Pavel Stelzer, potomek stavitele Měšťanského pivovaru Martina Stelzera. Tento spolek zastupoval zhruba pět stovek lidí.

Potomci si mohli koupit akcie po tisíci korunách

Pavel Stelzer se k novým požadavkům na majetek v pivovaru nehlásí. „Případá mi to tak trochu nemorální, když jsme všichni právovárečnicki naprosto většinou v valných hromadách rozhodli, jakým způsobem půjdeme do privatizačního procesu, se kterým téměř všichni souhlasili,“ prohlásil Pavel Stelzer.

Připomíná, že odškodnění byli všichni včetně lidí, kteří nyní vznášejí požadavky znovu. „Zavázali jsme se tehdy, že pokud se s námi vláda dohodne na řešení privatizace, stáhneme všechny žaloby, což jsme udělali. Nečekali jsme, že se toho někteří znovu chopí a žaloby

obnoví,“ řekl Stelzer.

Potomci právovárečnicků na základě dohody spolku se státem mohli v polovině devadesátých let koupit akcie pivovaru po tisíci korunách za jednu a později při vykupování podílů malých akcionářů za akcii získat zhruba 18 tisíc korun.

Někdejší šéf spolku upozorňuje, že dnes se k Právovárečnému měšťanstvu v Plzni hlásí i lidé, u kterých je vztah k pivovaru sporný.

„Patří mezi ně i ti, kteří kupovali domy a neměli ve smlouvách nějaké právo várečné, protože to už dávno vymizelo,“ uvedl Stelzer se domnívá, že mnozí z nich jsou nadšeni myšlenkou, že by se dostali k majetku Prazdroje.

Bývalá jednatelka Spolku plzeňských právovárečnicků Jindřiška Eliášková je rovněž přesvědčena, že majetkové křivdy související s Prazdrojem byly určitým způsobem vypořádány. „Rozhodli jsme se tehdy jít cestou jednání a odsouhlasila to valná hromada. Byla to

vůle drtivé většiny,“ uvedla. Je přesvědčena, že problematika držení práva várečného je dnes velmi komplikovaná záležitost.

Jindřiška Eliášková se domnívá, že otázka majetkového odškodnění právovárečnicků v Plzni je uzavřená. „Já ten pocit mám. V případech velkých znárodnění se zřejmě nikdy nemůže domnívat, že se najde bezvadné řešení. Ale nějaký akt se tady odehrál a byla to forma náhrady. A ti lidé si to na valných hromadách odhlasovali a souhlasili s tím principem,“ zdůraznila.

Pavel Stelzer si myslí, že většina právovárečnicků je nyní v podstatě spokojena a uvědomuje si, že všechny historické křivdy není možné vždy zcela vypořádat. „Navíc je třeba si uvědomit, co asi tak zůstalo v Prazdroji z původního Měšťanského pivovaru. Prazec na nějaké koleji? Možná železniční vlečka, která se nepoužívá, je z té doby. Vždyť všechno ostatní je úplně jiná investice,“ konstatoval Stelzer.